

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Tdo/35/2025
Identifikačné číslo spisu:	3821010464
Dátum vydania rozhodnutia:	02.10.2025
Meno a priezvisko:	JUDr. Juraj Kliment
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2025:3821010464.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Petra Štífta a Mgr. Michala Polláka v trestnej veci obvinenej W. G. U., s.r.o. pre pokračovací obzvlášť závažný zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. c), ods. 4 písm. a) Trestného zákona, prerokoval na verejnom zasadnutí konanom 2. októbra 2025 v Bratislave dovolanie generálneho prokurátora Slovenskej republiky proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne z 9. októbra 2024, sp. zn. 3To/46/2023, a takto

rozhodol:

I. Podľa § 386 ods. 1 Trestného poriadku sa vyslovuje, že rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne z 9. októbra 2024, sp. zn. 3To/46/2023, vo výroku o treste v časti týkajúcej sa obvinenej právnickej osoby W. G. U., s.r.o. bol v ustanoveniach § 321 ods. 1 písm. d), § 322 ods. 3 Trestného poriadku, § 221 ods. 3 Trestného zákona a § 15 zákona o trestnej zodpovednosti právnických osôb z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku

porušený zákon

v prospech obvinenej právnickej osoby W. G. U., s.r.o. L. so sídlom X.. X. XXX/XX, XXX XX L., IČO: XX XXX XXX.

II. Podľa § 386 ods. 2 Trestného poriadku sa rozsudok Krajského súdu v Trenčíne z 9. októbra 2024, sp. zn. 3To/46/2023, v časti týkajúcej obvinenej právnickej osoby W. G. U., s.r.o. zrušuje vo výroku o treste; zrušujú sa aj ďalšie rozhodnutia na zrušený výrok rozhodnutia obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

III. Podľa § 388 ods. 1 Trestného poriadku sa Krajskému súdu v Trenčíne prikazuje, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Odôvodnenie

Okresný súd Prievidza (ďalej tiež „okresný súd“) rozsudkom z 15. februára 2023, sp. zn. 1T/74/2021, uznal obvineného Ing. R. W. v bode 1/ a obvinenú právnickú osobu W. G. U., s.r.o. v bode 2/ za

vinných z pokračovacieho obzvlášť závažného zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. c), ods. 4 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. j) Tr. zák. a s poukazom na § 125 ods. 1 Tr. zák. v znení zákona č. 214/2019 Z. z. a v prípade obvinenej právnickej osoby aj v spojení so zákonom o trestnej zodpovednosti právnických osôb č. 91/2016 Z. z. na skutkovom základe tam uvedenom.

Za to súd obvinenému Ing. R. W. uložil podľa § 221 ods. 4 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák. nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 10 (desať) rokov a podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. ho pre výkon uloženého trestu zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 76 ods. 1 Tr. zák., § 78 ods. 1 Tr. zák. súd obvinenému uložil ochranný dohľad v trvaní 1 (jeden) rok a podľa § 287 ods. 1 Tr. por. povinnosť uhradiť poškodeným spôsobenú škodu.

Obvinenej právnickej osobe W. G. U., s.r.o. súd uložil podľa § 221 ods. 4 Tr. zák., § 15 zákona č. 91/2016 Z. z. peňažný trest vo výške 1.500 (tisícpäťsto) eur.

Proti uvedenému rozsudku okresného súdu podali obvinený Ing. R. W. a obvinená právnická osoba W. G. U., s.r.o. odvolania, o ktorých Krajský súd v Trenčíne (ďalej tiež „krajský súd“) rozsudkom z 9. októbra 2024, sp. zn. 3To/46/2023, rozhodol tak, že podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok okresného súdu v celom rozsahu a na podklade § 322 ods. 3 Tr. por. uznal obvineného Ing. R. W. za vinného v bode 1/ z pokračovacieho zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) a písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. j) Tr. zák. a s poukazom na § 125 ods. 1 Tr. zák. v znení účinnom od 6. augusta 2024 a obvinenú právnickú osobu W. G. U., s.r.o. za vinnú v bode 2/ z pokračovacieho zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2, ods. 3 písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. j) Tr. zák. a s poukazom na § 125 ods. 1 Tr. zák. v spojení so zákonom o trestnej zodpovednosti právnických osôb č. 91/2016 Z. z. v znení účinnom od 6. augusta 2024 na skutkovom základe tam uvedenom.

Za to súd obvinenému Ing. R. W. uložil podľa § 221 ods. 3, § 38 ods. 2 Tr. zák. nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 5 (päť) rokov a podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. ho pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. obvinenému uložil povinnosť uhradiť poškodeným spôsobenú škodu.

Obvinenej právnickej osobe uložil podľa § 221 ods. 3 Tr. zák., § 15 zákona o trestnej zodpovednosti právnických osôb peňažný trest vo výške 1.400 (tisícštyristo) eur.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu podal Generálny prokurátor Slovenskej republiky (ďalej tiež „generálny prokurátor“) 31. januára 2025 dovolanie, v ktorom uplatnil dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. h) Tr. por., a síce bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávany trestný čin nepripúšťa.

Generálny prokurátor v intenciách uplatneného dovolacieho dôvodu namietal, že napadnutým rozsudkom krajského súdu bol obvinenej právnickej osobe W. G. U., s.r.o. uložený trest vo výške 1.400 eur, hoci dolná hranica tohto trestu je podľa § 15 zákona o trestnej zodpovednosti právnických osôb 1.500 eur, teda bol krajským súdom nezákonne uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Krajský súd pritom vo výroku o treste neuviedol § 39 ods. 1 Tr. zák. o mimoriadnom znížení trestu, a na tento, ako aj na § 11 zákona o trestnej zodpovednosti právnických osôb, stručne odkázal len v rozsahu jednej vety na strane 18 odôvodnenia napadnutého rozsudku, bez akéhokoľvek bližšieho odôvodnenia toho, akými zásadami ukladania trestu sa riadil, a prečo poukázal aj na ustanovenie § 39 ods. 1 Tr. zák. o mimoriadnom znížení trestu, keď vo výroku jeho rozsudku absentuje. Podľa názoru generálneho prokurátora použitie predmetného ustanovenia, s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu, povahu a závažnosť trestného činu a pomery obvinenej právnickej osoby W. G. U., s.r.o. vrátane zohľadnenia ňou spôsobenej škody vo výške 189.000 eur, do úvahy absolútne neprichádzalo. Neboli navyše zistené žiadne také okolnosti prípadu alebo pomery páchatel'a, na základe ktorých by mal krajský súd za to, že by použité trestnej sadzby ustanovenej zákonom bolo pre páchatel'a neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti by postačoval aj trest kratšieho trvania tak, ako to predpokladá

ustanovenie § 39 ods. 1 Tr. zák. V danej veci neboli identifikované ani iné skutočnosti umožňujúce krajskému súdu znížiť trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej zákonom, ako to predpokladajú ďalšie odseky ustanovenia § 39 Tr. zák.

Z dôvodov vyššie uvedených generálny prokurátor navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky:

- podľa § 386 ods. 1 Tr. por. vyslovil, že rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne z 9. októbra 2024, sp. zn. 3To/46/2023, bol z dôvodu § 371 ods. 1 písm. h) Tr. por. porušený zákon v § 15 zákona o trestnej zodpovednosti právnických osôb v prospech obvinenej právnickej osoby W. G. U., s.r.o.,
- podľa § 386 ods. 2 Tr. por. zrušil rozsudok Krajského súdu v Trenčíne z 9. októbra 2024, sp. zn. 3To/46/2023, vo výroku o treste uloženého obvinenej právnickej osobe W. G. U., s.r.o.,
- podľa § 388 ods. 1 Tr. por. prikázal Krajskému súdu v Trenčíne, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

K dovolaniu generálneho prokurátora sa vyjadrila obvinená právnická osoba W. G. U., s.r.o. prostredníctvom ustanoveného obhajcu JUDr. Jaroslava Hujíka podaním zo 6. mája 2025, v ktorom uviedla, že i pri vytýkanom formálnom pochybení krajského súdu spočívajúcom v neuvedení § 39 ods. 1 Tr. zák. vo výroku rozsudku o uložení druhu a výmery trestu, je dovolanie generálneho prokurátora nedôvodné, keďže dovolaním napadnutý rozsudok je potrebné vnímať ako celok, a teda posudzovať, či výrok o treste má oporu v samotnom rozsudku. Z obsahu rozhodnutia ako celku vyplýva, ako a z akých zákonných dôvodov krajský súd rozhodol aj o konkrétnom treste pre obvinenú právnickú osobu W. G. U., s.r.o. Krajský súd teda neuložil trest mimo zákonom ustanovenú trestnú sadzbu, pretože z obsahu rozhodnutia jednoznačne vyplýva, že pri výmere peňažného trestu uplatnil ustanovenie § 39 ods. 1 Tr. zákona a súčasne pri odôvodnení svojho postupu poukázal v rozsudku na všetky okolnosti uvedené v § 11 zákona o trestnej zodpovednosti právnických osôb, rozhodujúce pre rozhodnutie o treste. Z obsahu rozsudku krajského súdu nemožno teda vyvodiť záver, že došlo k uloženiu trestu mimo zákonom ustanovenú trestnú sadzbu, pretože krajský súd uložil trest znížený pod zákonom ustanovenú dolnú hranicu trestnej sadzby výslovne s poukazom na príslušné zákonné ustanovenie umožňujúce súdu uložiť trest vo výmere, ktorý bol súdom aj uložený. Argumentácia generálneho prokurátora spočívajúca v tom, že krajský súd bližšie neodôvodnil akými zásadami sa pri ukladaní trestu riadil, je podľa názoru obvinenej právnickej osoby W. G. U., s.r.o. mimo prieskumného oprávnenia dovolacieho súdu pri generálnom prokurátorom uplatnenom dovolacom dôvode podľa § 371 ods. 1 písm. h) Tr. por.

Vzhľadom na vyššie uvedené preto obvinená právnická osoba W. G. U., s.r.o. navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie generálneho prokurátora podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietol.

Dovolanie generálneho prokurátora spoločne s kompletným spisovým materiálom bolo Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej tiež „najvyšší súd“) riadne predložené 2. júla 2025 na konanie a rozhodnutie o podanom dovolaní. Následne najvyšší súd ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) postupom podľa § 378 Tr. por. predbežne preskúmal dovolanie generálneho prokurátora ako i predložený spisový materiál a zistil, že dovolanie je prípustné (§ 371 ods. 1, ods. 6 Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou [§ 369 ods. 2 písm. a) Tr. por.] a tiež v lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1, ods. 3 Tr. por.). Po zistení, že niet žiadneho zákonného dôvodu pre odmietnutie dovolania (§ 382 Tr. por.), preskúmal najvyšší súd na verejnom zasadnutí (§ 384 ods. 1 Tr. por.) zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozhodnutia, proti ktorému podal generálny prokurátor dovolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, so zameraním sa na vecné vymedzenie dôvodov dovolania podľa § 371 a § 374 Tr. por., ktorými je dovolací súd za podmienok uvedených v § 385 Tr. por. viazaný a dospel pri tom k záveru, že dovolanie generálneho prokurátora je dôvodné v celom rozsahu.

Úvodom najvyšší súd pripomína, že dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným k náprave výslovne uvedených procesných a hmotnoprávných väd, ale nie na revíziu skutkových zistení ustálených súdmi prvého a druhého stupňa, ani k preskúmvaniu nimi vykonaného dokazovania. Dovolanie má byť len skutočne výnimočným prielomom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Ťažisko dokazovania je v konaní pred súdom

prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, prípadne korigovať len odvolací súd (§ 322 ods. 3 Tr. por., § 326 ods. 5 Tr. por.). Dovolací súd nie je všeobecnou treťou inštanciou zameranou na preskúvanie všetkých rozhodnutí súdov druhého stupňa a samotnú správnosť a úplnosť skutkových zistení nemôže posudzovať už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený eo ipso prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol podľa zásad ústnosti a bezprostrednosti v konaní o dovolaní sám vykonávať. Na objasnenie okolností potrebných na rozhodnutie o dovolaní môže dovolací súd vykonať dokazovanie len v obmedzenom rozsahu podľa § 379 ods. 2 Tr. por. Preto možnosti podania dovolania musia byť obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inšancia.

Uložením trestu mimo zákonnej trestnej sadzby sa rozumie uloženie trestu odňatia slobody obvinenému mimo trestnej sadzby ustanovenej Trestným zákonom za trestný čin, zo spáchania ktorého bol uznaný vinným, ako aj prekročenie maximálne povolenej výmery trestu (trestu domáceho väzenia, trestu povinnej práce, peňažného trestu, zákazu činnosti, zákazu pobytu a vyhostenia a pod.). Dovolanie možno podať aj vtedy, ak súd uložil obvinenému taký druh trestu, ktorý Trestný zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa (napr. uloženie trestu prepadnutia majetku za prečin), ako aj pri súčasnom uložení trestov v prípadoch, v ktorých to Trestný zákon vylučuje (pozri § 34 ods. 7 Tr. zák.).

Generálny prokurátor vo svojom riadne a včas podanom dovolaní namietal porušenie ustanovenia § 15 zákona o trestnej zodpovednosti právnických osôb v prospech obvinenej právnickej osoby z dôvodu, že napadnutým rozsudkom krajského súdu bol obvinenej právnickej osobe W. G. U., s.r.o. uložený trest vo výške 1.400 eur, hoci dolná hranica tohto trestu je podľa uvedeného ustanovenia 1.500 eur, teda bol krajským súdom nezákonne uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Krajský súd pritom vo výroku o treste neuviedol § 39 ods. 1 Tr. zák. o mimoriadnom znížení trestu, hoci na tento, ako aj na § 11 zákona o trestnej zodpovednosti právnických osôb, stručne odkázal v odôvodnení napadnutého rozsudku, bez akéhokoľvek bližšieho odôvodnenia toho, akými zásadami ukladania trestu sa riadil, a prečo poukázal aj na ustanovenie § 39 ods. 1 Tr. zák., keď vo výroku jeho rozsudku absentuje.

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 91/2016 Z. z. o trestnej zodpovednosti právnických osôb a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej tiež „zákon o trestnej zodpovednosti právnických osôb“) ak tento zákon neustanovuje inak a ak to povaha veci nevyklučuje, na trestnú zodpovednosť právnickej osoby a tresty a ochranné opatrenie ukladané právnickej osobe sa vzťahuje Trestný zákon a na trestné konanie proti právnickej osobe sa vzťahuje Trestný poriadok.

Podľa § 15 zákona o trestnej zodpovednosti právnických osôb súd môže uložiť právnickej osobe peňažný trest od 1.500 eur do 4.000.000 eur, ak odsek 2 neustanovuje inak.

Ako vyplýva z výroku o treste rozsudku krajského súdu v časti týkajúcej sa obvinenej právnickej osoby, krajský súd obvinenej právnickej osobe W. G. U., s.r.o. uložil podľa § 221 ods. 3 Tr. zák. a § 15 zákona o trestnej zodpovednosti právnických osôb peňažný trest vo výške 1.400 eur, hoci podľa uvedeného ustanovenia zákona o trestnej zodpovednosti právnických osôb je dolná hranica trestnej sadzby peňažného trestu 1.500 eur. Pokiaľ teda krajský súd obvinenej právnickej osobe W. G. U., s.r.o. uložil peňažný trest vo výške 1.400 eur, uložil jej trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby, čím bol porušený zákon v prospech obvinenej právnickej osoby. V odôvodnení napadnutého rozsudku krajský súd síce uviedol, že obvinenej právnickej osobe ukladal peňažný trest pri aplikácii § 39 ods. 1 Tr. zák., avšak vo výroku o treste uvedené ustanovenie o mimoriadnom znížení trestu opomenul uviesť. Navyše krajský súd v odôvodnení rozhodnutia aplikáciu ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. neoprel o žiadnu relevantnú skutočnosť, ktorá by zakladala zákonný dôvod pre takýto postup.

Na podklade týchto úvah dovolací súd dovolaniu generálneho prokurátora vyhovel v celom rozsahu a podľa § 386 ods. 1 Tr. por. z dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. h) Tr. por. vyslovil porušenie zákona rozsudkom krajského súdu vo výroku o treste v časti týkajúcej sa obvinenej právnickej osoby W. G. U., s.r.o. v ustanoveniach § 321 ods. 1 písm. d), § 322 ods. 3 Tr. por., § 221 ods. 3 Tr. zák. a § 15 zákona

o trestnej zodpovednosti právnických osôb v prospech obvinenej právnickej osoby W. G. U., s.r.o. a súčasne rozsudok krajského súdu vo výroku o treste v časti týkajúcej sa obvinenej právnickej osoby W. G. U., s.r.o. podľa § 386 ods. 2 Tr. por. zrušil a podľa § 388 ods. 1 Tr. por. mu prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

V novom konaní krajský súd popri nezmenenom výroku o vine a viazanosti názorom dovolacieho súdu (§ 391 ods. 1 Tr. por.) opätovne posúdi existenciu dôvodov pre mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 a nasl. Tr. zák., pričom, pokiaľ ustáli ich existenciu, aplikáciu pravidla na zníženie dolnej hranice trestnej sadzby peňažného trestu podľa § 39 a nasl. Tr. zák. uvedie vo výroku o treste a riadne odôvodní v odôvodnení tohto rozhodnutia.

S poukazom na skutočnosti vyššie sumarizované najvyšší súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Tento rozsudok bol prijatý pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.